UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2012 *

Muutoksenhaku — EMOTR — Tukiosasto — Yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Espanjan kuningaskunnan menot — Oliiviöljyn tuotantotuki

Asiassa C-24/11 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 14.1.2011,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään M. Muñoz Pérez,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehenään F. Jimeno Fernández,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (esittelevä tuomari) ja D. Šváby,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 26.10.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.12.2011 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Espanjan kuningaskunta vaatii valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-113/08, Espanja vastaan komissio, 12.11.2010 antaman tuomion (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Espanjan kuningaskunnan kanteen, jossa se vaati Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 20.12.2007

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

tehdyn komission päätöksen 2008/68/EY (EUVL 2008, L 18, s. 12; jäljempänä riidanalainen päätös) osittaista kumoamista siltä osin kuin kyseinen päätös koskee tiettyjä Espanjan kuningaskunnan menoja oliiviöljyalalla ja viljelykelpoisten kasvien alalla.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta koskeva lainsäädäntö

2 Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.4.1970 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 729/70 (EYVL L 94, s. 13), sellaisena kuin se on muutettuna 22.5.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1287/95 (EYVL L 125, s. 1; jäljempänä asetus N:o 729/70), vahvistettiin yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen sovellettavat yleiset säännöt. Asetus N:o 729/70 korvattiin yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, s. 103), ja sitä sovelletaan 1.1.2000 alkaen toteutettuihin menoihin.

3 Asetuksen N:o 729/70 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan nojalla Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitetaan maatalousmarkkinoiden yhteisen markkinajärjestelyn osana näiden maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseksi yhteisön sääntöjen mukaisesti tehtävät interventiot.

4 Asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan mukaan komissio päättää menoista, jotka jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle, jos se toteaa, ettei kyseisiä menoja ole toteutettu yhteisön sääntöjen mukaisesti. Ennen kielteisen rahoituspäätöksen tekemistä on komission tarkastuksen tuloksista ja asianomaisen jäsenvaltion antamista vastauksista toimitettava kirjalliset tiedoksiannot, joiden perusteella molemmat osapuolet pyrkivät sopimukseen jatkotoimenpiteistä. Jollei sopimukseen päästä, jäsenvaltio voi pyytää käynnistämään menettelyn, jossa pyritään molempien osapuolten kantojen yhteensovittamiseen neljän kuukauden kuluessa ja jonka tuloksista toimitetaan komissiolle kertomus, jonka se tutkii ennen kielteisen rahoituspäätöksen tekemistä. Komissio ottaa rahoituksen ulkopuolelle jätettävien menojen arvioinnissa huomioon rikkomuksen laadun ja vakavuuden sekä Euroopan yhteisölle aiheutuneen taloudellisen vahingon.

5 Asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Rahoituksesta ei voida kieltäytyä, kun on kyse:

a) – – menoista, jotka on toteutettu 24:ää kuukautta ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa;

b) – – toimenpiteeseen tai toimeen liittyvistä menoista, joiden osalta lopullinen maksu suoritettiin 24:ää kuukautta ennen komission asianosaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa.”

6 Asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa on samankaltainen säännös.

7 Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1663/95 (EYVL L 158, s. 6), sellaisena kuin se on muutettuna 22.10.1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2245/1999 (EYVL L 273, s. 5; jäljempänä asetus N:o 1663/95), 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos komissio tutkimuksen perusteella katsoo, että menoja ei ole toteutettu yhteisön sääntöjen mukaisesti, se antaa kyseiselle jäsenvaltiolle tiedoksi tarkastustensa tulokset ja korjaustoimenpiteet, jotka on toteutettava edellä mainittujen sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi tulevaisuudessa.

Tiedonannossa on viitattava tähän asetukseen. Jäsenvaltion on annettava vastaus kahden kuukauden kuluessa, ja komissio voi muuttaa kantaansa vastaavasti. Perustelluissa tapauksissa komissio voi suostua tämän vastaukselle varatun määräajan pidentämiseen.

Vastaukselle varatun määräajan päätyttyä komissio aloittaa kahdenväliset neuvottelut, ja molempien osapuolten on pyrittävä sopimukseen toteutettavista toimenpiteistä sekä rikkomisen vakavuuden arvioinnista ja Euroopan yhteisölle aiheutuneesta taloudellisesta haitasta. Näiden neuvottelujen sekä niiden määräaikojen päätyttyä, jotka komissio on asettanut jäsenvaltioita kuultuaan lisätietojen toimittamiselle kahdenvälisten neuvottelujen jälkeen, tai, jos jäsenvaltio ei hyväksy neuvottelukutsua komission asettamassa määräajassa, komissio antaa tämän määräajan päätyttyä päätelmänsä virallisesti tiedoksi jäsenvaltioille viitaten komission päätökseen 94/442/EY – –. Tiedonannossa on oltava arvio niistä menoista, jotka komissio aikoo ehdottaa jätettäviksi yhteisörahoituksen ulkopuolelle asetuksen – – N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan estämättä tämän kohdan neljännen alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on niin pian kuin mahdollista annettava komissiolle tiedoksi yhteisön sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi toteutettavat korjaustoimenpiteet sekä niiden voimaantulopäivä. Komissio tekee tarvittaessa asetuksen – – N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti yhden tai useamman päätöksen niiden menojen, joita yhteisön sääntöjen noudattamatta jättäminen koskee, jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle korjaustoimenpiteiden tosiasialliseen toteuttamispäivään asti.”

Oliiviöljyn tuotantotukea koskeva lainsäädäntö

8 Tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä 17.7.1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2261/84 (EYVL L 208, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1639/98 (EYVL L 210, s. 38; jäljempänä asetus N:o 2261/84), 12 artiklassa säädetään oliiviöljyn tuotantotuen maksamisesta, että kukin oliivinviljelijä voi saada ennakkomaksun haetun tuen määrästä.

9 Oliiviöljyn tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinointivuosiksi 1998/1999–2000/2001 30.10.1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2366/98 (EYVL L 293, s. 50) 16 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että valtion on maksettava asetuksen N:o 2261/84 12 artiklassa tarkoitettu ennakko kunkin markkinointivuoden lokakuun 16. päivästä alkaen, jollei suoritettujen tarkastusten tuloksista muuta johdu. Kyseisen 16 artiklan 2 kohdassa täsmennetään loppuosan maksamisesta seuraavaa:

”Jäsenvaltion on maksettava tuen loppumäärä tuottajille 90 päivän kuluessa siitä, kun komissio on vahvistanut markkinointivuoden tosiasiallisen tuotannon ja asetuksen – – N:o 2261/84 17 a artiklan 2 kohdassa säädetyn yksikkökohtaisen tuotantotuen suoritettuaan kaikki tätä tarkoitusta varten säädetyt tarkastukset ja jollei niiden tuloksista muuta johdu.”

Euroopan unionin tuomioistuimen perussääntö

10 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklassa, jota sovelletaan perussäännön 53 artiklan nojalla oikeudenkäyntiin unionin yleisessä tuomioistuimessa, määrätään, että tuomiot perustellaan ja että niissä mainitaan asian ratkaisemiseen osallistuneiden tuomareiden nimet.

Asian tausta

11 Unionin yleinen tuomioistuin on esittänyt asian taustan valituksenalaisen tuomion 37–43 kohdassa seuraavasti:

”37 Komissio teki 20.12.2007 [riidanalaisen] päätöksen[, jossa muun muassa] tietyt Espanjan kuningaskunnan ilmoittamat oliiviöljyalan ja viljelykelpoisten kasvien alan menot [jätettiin yhteisörahoituksen ulkopuolelle].

38 Käsiteltävänä oleva kanne koskee seuraavia rahoitusoikaisuja:

— 5 prosentin kiinteämääräinen oikaisu oliiviöljyn tuotantotukeen markkinointivuosina 1998/1999, 1999/2000 ja 2000/2001, lukuun ottamatta kyseisen oikaisun sitä osaa, joka koskee markkinointivuotta 1999/2000 Andalusiassa, mikä vastaa 113 517 396,10 euron suuruista kokonaissummaa

— –

1. Rahoitusoikaisu, jota sovelletaan oliiviöljyalan menoihin

39 Komissio suoritti tutkimusten, joiden viitenumerot ovat HO/2002/01/ES ja OT/2003/05/ES, yhteydessä tarkastuksia Espanjassa 11.–15.2.2002 ja 7.–11.7.2003. Vastaavat asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan mukaiset komission havainnot esitettiin 11.7.2002 päivätyssä kirjeessä AGR 16844 [(jäljempänä kirje AGR 16844)] ja 23.3.2004 päivätyssä kirjeessä AGR 8316.

40 Näitä kahta tutkimusta koskeva komission ja Espanjan viranomaisten kahdenvälinen kokous pidettiin 21.12.2004. Komissio antoi 10.11.2005 kyseisen kokouksen pöytäkirjan tiedoksi Espanjan viranomaisille, jotka antoivat vastauksensa 13. ja 16.1.2006 päivätyillä kirjeillä.

41 Komissio antoi 11.8.2006 päätelmänsä virallisesti tiedoksi Espanjan viranomaisille. Se ehdotti 5 prosentin kiinteämääräistä oikaisukerrointa kullekin kyseessä olevalle markkinointivuodelle.

42 Sovitteluelimen 15.3.2007 antaman lausunnon ja Espanjan viranomaisten tietojen toimittamisen jälkeen komissio ilmoitti lopullisen kantansa, joka on vahvistettu EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tehtyjen tarkastusten tuloksista asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti laaditun, 3.9.2007 päivätyn yhteenvetokertomuksen AGRI-63341-01-2007 13.1.5 kohdassa – –

43 Oliiviöljyalalla suoritetuissa olennaisissa tarkastuksissa on havaittu muun muassa seuraavia puutteita, joiden perusteella rahoitusoikaisu voidaan tehdä:

a) markkinointivuodet 1998/1999 ja 1999/2000

— oliiviöljyviraston (jäljempänä OÖV) puristamoissa suorittamien tarkastusten riittämätön seuranta

— puutteellisesti toimivat atk-rekisterit ja oliivirekisteri, jotka asettavat tuotokseen perustuvat tarkastukset kyseenalaisiksi ja joita osittain kompensoi paikalla suoritettujen tarkastusten lakisääteisen vähimmäistason toteuttaminen kansallisella tasolla.

b) markkinointivuosi 2000/2001

— puutteita puristamoissa suoritetuissa tarkastuksissa

— kahdella itsehallintoalueella, jotka käyttivät graafista viitepohjaa, kyseisessä viitepohjassa oli yhä useita kiinteistörekisteriin liittyviä virheitä, ja ristiriitaisuuksien määrä on pienentynyt selvästi, kun niiden laskennassa on otettu huomioon tekniset poikkeamat. Seuraamuksia ei ole laskettu ristiriitaisuuksien osalta lainsäädännön mukaisesti

— 11 muulla itsehallintoalueella oli puutteita, jotka olivat samankaltaisia kuin markkinointivuotena 1998/1999 olemassa olleet puutteet

— kaikilla itsehallintoalueilla poikkeavaa tuotosta koskevat tarkastukset perustuivat erittäin suppeaan analyysiin.”

Oikeudenkäyntimenettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

12 Espanjan kuningaskunta nosti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 29.2.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen osittaista kumoamista siltä osin kuin se koskee tiettyjä kyseisen jäsenvaltion menoja oliiviöljyalalla ja viljelykelpoisten kasvien alalla.

13 Kanteensa tueksi Espanjan kuningaskunta vetosi kolmeen kanneperusteeseen, jotka koskivat rahoitusoikaisua, jota sovelletaan oliiviöljyalan menoihin. Kyseiset kanneperusteet koskivat asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan, asetuksen N:o 729/70 2 ja 3 artiklan ja asetuksen N:o 1258/1999 2 artiklan rikkomista sekä asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdassa säädetyn 24 kuukauden ajan noudattamatta jättämistä. Kyseinen jäsenvaltio esitti lisäksi neljä muuta kanneperustetta; nämä koskivat rahoitusoikaisua, jota sovelletaan viljelykelpoisten kasvien pinta-alaan liittyvään tukeen.

14 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla kaikki nämä kanneperusteet ja kanteen kokonaisuudessaan.

15 Erityisesti ensimmäisestä kanneperusteesta, johon vedottiin oliiviöljyalan menoihin sovelletun rahoitusoikaisun yhteydessä ja joka koskee asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan rikkomista, unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 63–66 kohdassa seuraavaa:

”63 Kun käsiteltävässä asiassa otetaan huomioon Espanjan kuningaskunnan erityisesti esittämät väitteet, on siis tarkastettava, yksilöikö komissio asetuksen N:o 1663/95 8 artiklassa tarkoitetussa tiedonannossaan eli kirjeessä AGR 16844 riittävällä tavalla tutkimuksen tulokset ja näin ollen puutteet, joihin rahoitusoikaisu oliiviöljyalalla tutkimuksen HO/2002/01/ES kohteena olevina markkinointivuosina 1998/1999 ja 1999/2000 loppujen lopuksi perustettiin.

64 Asianosaisten kesken on riidatonta, että komissio on perustanut kyseisen rahoitusoikaisun yhtäältä OÖV:n puristamoissa suorittamien tarkastusten riittämättömään seurantaan ja toisaalta puutteellisesti toimiviin atk-rekistereihin ja oliivirekisteriin.

65 Ensinnäkin väitteestä, jonka mukaan Espanjan viranomaiset eivät valvoneet OÖV:n ehdotuksia riittävästi, on todettava, että – kuten komissio toteaa – kyseistä väitettä ei ole nimenomaisesti mainittu kirjeessä AGR 16844, jossa ainoastaan viitataan siihen, että tarkastusvaltuuskunta oli pitänyt kyseisen

viraston suorittamaa työtä yleisesti ottaen riittävänä. Kuten Espanjan kuningaskunta toteaa, ainoa viittaus kyseiseen virastoon on 2.2 kohdassa, jossa mainitaan, että ’käynnit kahdessa puristamossa olivat tyydyttäviä ja mahdollistivat valvontavirastona toimineen OÖV:n suorittaman työn varmistamisen ja ne eivät näin ollen antaneet aihetta huomautuksiin’.

66 Tämä toteamus, joka koskee ainoastaan OÖV:n suorittamaa työtä, ei kuitenkaan estänyt komissiota tekemästä tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn myöhemmässä vaiheessa ja Espanjan viranomaisten etenkin 21.12.2004 pidettyä kahdenvälistä kokousta silmällä pitäen esittämät tiedot ja luvut huomioon ottaen päätelmää, jonka mukaan Espanjan viranomaiset eivät valvoneet kyseisen viraston ehdottamia seuraamuksia riittävästi. Päinvastoin on niin, että ilmaistu tyytyväisyys OÖV:n suorittamaan työhön on nimenomaan omiaan osoittamaan sen, mikä merkitys OÖV:n tekemien päätelmien perusteella toteutetuille toimille on annettava asetuksen N:o 2262/84 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti.”

16 Lisäksi kolmannesta kanneperusteesta, joka esitettiin oliiviöljyalan menoihin sovellettavan rahoitusoikaisun yhteydessä ja joka koskee asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdassa säädetyn 24 kuukauden ajan noudattamatta jättämistä, unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 118–123 kohdassa seuraavaa:

”118 Asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa säädetään, että ’rahoituksesta ei voida kieltäytyä, kun on kyse – – menoista, jotka on toteutettu 24:ää kuukautta ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa’.

119 Käsiteltävässä asiassa ei ole enää erimielisyyttä siitä, että oikeuskäytännössä ilmaistujen sääntöjen mukaisesti – – komissio antoi tarkastusten tulokset tiedoksi asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla lähetetyllä kirjeellä AGR 16844.

120 On myös riidatonta, että tämä tutkimusta HO/2002/01/ES koskeva kirje annettiin Espanjan kuningaskunnalle tiedoksi 15.7.2002.

121 On siis ainoastaan määritettävä, mikä on asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetun 24 kuukauden ajan päättymispäivä (dies ad quem) eli mitä päivää on pidettävä riidanalaisen tuen tosiasiallisena maksupäivänä.

122 Koska merkityksellisessä lainsäädännössä ei ole tästä mitään täsmennystä, on viitattava asiaa koskevaan oikeuskäytäntöön ja erityisesti siihen, mitä asiassa C-329/00, Espanja vastaan komissio, 19.6.2003 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-6103, 43 kohta) on todettu. Banaanialan tukimenojen osalta yhteisöjen tuomioistuin nimittäin katsoi, että asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa (jonka normatiivinen sisältö vastaa pääosin asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidettä alakohtaa) tarkoitetun 24 kuukauden ajan soveltamisen kannalta ratkaiseva päivä oli se, jona tasaustuen lopullinen määrä vahvistetaan ja jona loppuosa suoritetaan. Vaikka edellisen vuoden aikana maksetut määrät saattoivat esiintyä tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyssä päätöksessä, ne olivat ainoastaan väliaikaisia suorituksia, jotka edellyttivät vakuuden asettamista, eikä niillä näin ollen ollut merkitystä määritettäessä päivää, jona tukimaksu on suoritettu, 24 kuukauden ajan soveltamista varten.

123 Samoin kuin mainitussa tuomiossa kyseessä olleesta banaanialan tukiohjelmasta, myös käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 2261/84 12 artiklasta, luettuna yhdessä asetuksen N:o 2366/98 16 artiklan kanssa, ilmenee, että oliiviöljyn tuottajat saavat ennakkomaksun haetun tuen määrästä maatalousvuoden alussa. Jäsenvaltio maksaa loppuosan tätä tarkoitusta varten säädettyjen tarkastusten suorittamisen jälkeen ja kyseisten tarkastusten tulokset huomioon ottaen. Tällaisessa tilanteessa maksujen loppuosan maksamispäivä on ratkaiseva ajankohta 24 kuukauden ajan laskemisen kannalta.”

Asianosaisten vaatimukset

17 Espanjan kuningaskunta vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— kumoaa kaikki riidanalaisessa päätöksessä tehdyt oliiviöljyn tuotantotukeen liittyvät rahoitusoikaisut

— toissijaisesti kumoaa kyseiset oikaisut joko siltä osin kuin ne koskevat menoja, joiden osalta ennakkomaksut on maksettu ennen 24.11.2002, tai siltä osin kuin ne koskevat menoja, joiden osalta ennakkomaksut on maksettu ennen 15.7.2000, ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

— hylkää valituksen ja

— velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

19 Valituksensa tueksi Espanjan kuningaskunta vetoaa kolmeen valitusperusteeseen, joista ensimmäinen koskee asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan rikkomista, toinen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 ja 53 artiklan rikkomista valituksenalaisen tuomion perustelujen puutteellisuuden vuoksi ja kolmas asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa säädetyn 24 kuukauden ajan noudattamatta jättämistä. Kolmas valitusperuste jakautuu kahteen osaan, joista ensimmäinen koskee päivän, jona kirje AGR 16844 on päivätty, virheellistä huomioon ottamista 24 kuukauden ajan laskemisen viiteajankohtana ja toinen sen, mitä edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio annetussa tuomiossa on todettu, virheellistä soveltamista käsiteltävässä asiassa.

Ensimmäinen valitusperuste ja kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa, jotka koskevat asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan rikkomista sekä päivän, jona kirje AGR 16844 on päivätty, virheellistä huomioon ottamista asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa säädetyn 24 kuukauden ajan laskemisen viiteajankohtana

Asianosaisten lausumat

20 Ensimmäisessä valitusperusteessaan Espanjan kuningaskunta arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on rikkonut valituksenalaisen tuomion 63–66 kohdassa asetuksen N:o 1663/95 8 artiklaa, kun se on sallinut sen, että komissio esittää tilien tarkastamisen ja hyväksymisen myöhemmässä vaiheessa uuden perusteen, jonka mukaan Espanjan viranomaiset eivät valvoneet OÖV:n ehdotuksia riittävästi ja johon rahoitusoikaisu oliiviöljyalalla markkinointivuosina 1998/1999 ja 1999/2000 on loppujen lopuksi perustettu, vaikka kyseistä perustetta ei ole nimenomaisesti mainittu kyseisessä säännöksessä tarkoitetussa komission tiedonannossa, kuten unionin yleinen tuomioistuin on itsekin myöntänyt kyseisen tuomion 65 kohdassa.

21 Unionin yleinen tuomioistuin ei siis ole ottanut huomioon takeita, jotka kyseisessä säännöksessä säädetään jäsenvaltioiden hyväksi, sellaisina kuin ne ilmenevät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jonka mukaan asianomaisen hallituksen on saatava asetuksen N:o 1663/95 8 artiklassa tarkoitetun kirjallisen

tiedonannon perusteella täydellisesti tietoonsa komission tekemät varaukset sekä oikaisut, jotka kyseisellä alalla todennäköisesti tultaisiin tekemään, jotta tiedonanto voi täyttää sille kyseisessä säännöksessä annetun ilmoitustehtävän.

22 Komissio kiistää Espanjan kuningaskunnan nämä perustelut ja väittää, että ensimmäinen valitusperuste on perusteeton. Se täsmentää, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee valituksenalaisessa tuomiossa sitä, mitä asetuksen N:o 1663/95 8 artiklassa tarkoitettuun ensimmäiseen tiedonantoon on sisällyttävä, loogisesti ja teleologisesti.

23 Kolmannen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa Espanjan kuningaskunta arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on rikkonut asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidettä alakohtaa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidettä alakohtaa, koska se ei ole kumonnut riidanalaista päätöstä siltä osin kuin se koskee ennen 24.11.2002 maksettuja maksuja eli maksuja, jotka on maksettu ennen kyseisissä säännöksissä säädettyä 24 kuukauden aikaa.

24 Kyseinen jäsenvaltio väittää, että koska unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 65 kohdassa, että rahoitusoikaisun perustetta eli sitä, että Espanjan viranomaiset eivät olleet valvoneet OÖV:n ehdotuksia riittävästi, ei ollut mainittu kirjeessä AGR 16844, mutta on katsonut kyseisen tuomion 66 kohdassa, että menettelyvirhettä ei ollut tapahtunut, koska kaikki rahoitusoikaisun perusteet oli mainittu 24.11.2004 päivätyssä komission kirjeessä, joka oli laadittu kahdenvälistä kokousta varten, sen olisi pitänyt katsoa, että 24 kuukauden aika oli laskettava kyseisestä päivästä lähtien, ja sen olisi näin ollen pitänyt kumota kyseinen päätös. Tuo aika olisi nimittäin laskettava komission tiedonannon, jossa esitetään uudet rahoitusoikaisun perusteet, joita ei ole mainittu aikaisemmassa tiedonannossa, antamispäivästä, jotta asianomainen hallitus voisi saada täydellisesti tietoonsa komission tekemät varaukset asetuksen N:o 1663/95 8 artiklassa oikeuskäytännön mukaan edellytetyllä tavalla.

25 Komissio kiistää Espanjan kuningaskunnan nämä perusteet ja väittää, että myös kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa on perusteeton. Se katsoo, että kirje AGR 16844 täyttää asetuksen N:o 1663/95 8 artiklassa asetetut edellytykset, ja näin ollen kaikkiin menoihin, joiden osalta loppuosa on maksettu kyseisen kirjeen tiedoksiantoa edeltäneiden 24 kuukauden aikana eli 15.7.2000 jälkeen, voitiin kohdistaa riidanalainen rahoitusoikaisu.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

26 Komission on asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan nojalla tutkimuksen perusteella sekä siinä tapauksessa, että se katsoo, että menoja ei ole toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, annettava kyseiselle jäsenvaltiolle tiedoksi tarkastustensa tulokset ja korjaustoimenpiteet, jotka on toteutettava kyseisten sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi tulevaisuudessa.

27 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan asianomaisen hallituksen on saatava kyseisessä säännöksessä tarkoitetun ”kirjallisen tiedonannon” perusteella täydellisesti tietoonsa komission tekemät varaukset, jotta tiedonanto voi täyttää sille kyseisessä säännöksessä annetun ilmoitustehtävän (ks. asia C-170/00, Suomi v. komissio, tuomio 24.1.2002, Kok., s. I-1007, 34 kohta ja asia C-153/01, Espanja v. komissio, tuomio 7.10.2004, Kok., s. I-9009, 93 kohta).

28 Näin ollen asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että puute, josta asianomaista jäsenvaltiota arvostellaan, ilmaistaan riittävän täsmällisesti kyseisen säännöksen ensimmäisessä alakohdassa säädetyssä kirjallisessa tiedonannossa, jotta kyseinen valtio saa sen täydellisesti tietoonsa. Tiedonantoa, joka ei täytä kyseistä edellytystä, ei siis voida pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna kirjallisena tiedonantona.

29 Lisäksi tämän 8 artiklan 1 kohdassa asetetun edellytyksen noudattamatta jättäminen poistaa sisällön jäsenvaltioille asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa myönnetyltä menettelylliseltä takeelta, jolla rajoitetaan ajallisesti niitä menoja, joita EMOTR:n rahoituksen epääminen voi koskea (ks. vastaavasti mm. asia C-158/00, Luxemburg v. komissio, tuomio 13.6.2002, Kok., s. I-5373, 24 kohta ja asia C-300/02, Kreikka v. komissio, tuomio 24.2.2005, Kok., s. I-1341, 70 kohta).

30 Asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohtaa on siis luettava yhdessä asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennen alakohdan ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennen alakohdan kanssa; näiden alakohtien mukaan komissio ei voi jättää yhteisörahoituksen ulkopuolelle menoja, jotka on toteutettu yli 24 kuukautta ennen kuin se on antanut tarkastusten tulokset kirjallisesti tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tästä seuraa, että kyseinen 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty kirjallinen tiedonanto toimii varoituksena siitä, että EMOTR voi jättää kyseisen tiedonannon tiedoksi antamista edeltävien 24 kuukauden aikana toteutetut menot yhteisörahoituksen ulkopuolelle, ja kyseinen tiedonanto on näin ollen kyseisen 24 kuukauden ajan laskemisen viiteajankohta.

31 Jotta asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tiedonanto täyttää varoitustehtävänsä erityisesti asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennen alakohdan ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennen alakohdan valossa, siinä on ensinnäkin yksilöitävä riittävän täsmällisesti kaikki puutteet, joista asianomaista jäsenvaltiota arvostellaan ja joihin tehty rahoitusoikaisu on loppujen lopuksi perustettu. Ainoastaan tällainen tiedonanto voi taata edellä tämän tuomion 27 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetun komission tekemien varausten täydellisen tietoon saamisen ja olla asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa säädetyn 24 kuukauden ajan laskemisen viiteajankohta.

32 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 65 kohdassa oliiviöljyalalla riidanalaisessa päätöksessä tehdystä rahoitusoikaisusta, että väitettä, jonka mukaan Espanjan viranomaiset eivät olleet valvoneet OÖV:n ehdotuksia riittävästi, ei ollut mainittu nimenomaisesti kirjeessä AGR 16844. Unionin yleisen tuomioistuimen toteamusten mukaan kyseisessä kirjeessä nimittäin ainoastaan viitattiin siihen, että tarkastusvaltuuskunta oli pitänyt kyseisen viraston suorittamaa työtä yleisesti ottaen riittävänä.

33 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 119 ja 120 kohdassa kyseisestä väitteestä, että kirje AGR 16844 oli asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tiedonanto, jonka tiedoksi antaminen Espanjan kuningaskunnalle 15.7.2002 on ollut asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetun 24 kuukauden ajan laskemisen viiteajankohta.

34 Näin katsoessaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohtaa, asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidettä alakohtaa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidettä alakohtaa. Kuten tämän tuomion 31 kohdassa on esitetty, ainoastaan tiedonantoa, jossa yksilöidään riittävän täsmällisesti kaikki puutteet, joista asianomaista jäsenvaltiota arvostellaan, voidaan nimittäin pitää asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tiedonantona, joka on asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetun 24 kuukauden ajan laskemisen viiteajankohta. Unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevien toteamusten mukaan kirje AGR 16844 ei kuitenkaan täyttänyt näitä vaatimuksia tämän tuomion 32 kohdassa mainitun väitteen osalta.

35 Näin ollen ensimmäinen valitusperuste ja kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa on hyväksyttävä.

Toinen valitusperuste, joka koskee Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 ja 53 artiklan rikkomista valituksenalaisen tuomion perustelujen puutteellisuuden vuoksi

Asianosaisten lausumat

36 Toisessa valitusperusteessaan Espanjan kuningaskunta arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 ja 53 artiklan vastaisesti perustellut valituksenalaista tuomiota puutteellisella tavalla. Sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kyseisen jäsenvaltion väitteet kaikkien rahoitusoikaisujen pätemättömyydestä, sen olisi pitänyt tutkia sitä, mitä päivää oli pidettävä asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetun 24 kuukauden ajan laskemisen viiteajankohtana, ja sen olisi siis pitänyt vastata toissijaisiin väitteisiin, jotka kyseinen jäsenvaltio oli tältä osin esittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa pidetyssä suullisessa käsittelyssä. Valituksenalaisessa tuomiossa ei kuitenkaan käsitellä lainkaan tätä kysymystä eikä näin ollen myöskään näitä väitteitä, joten tuomio pitäisi kumota kyseisen laiminlyönnin perusteella.

37 Komissio kiistää nämä Espanjan kuningaskunnan perustelut ja vaatii, että toinen valitusperuste hylätään perusteettomana. Se katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on vastannut valituksenalaisen tuomion 66 kohdassa implisiittisesti kyseisiin toissijaisiin väitteisiin.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

38 Ensimmäiseen valitusperusteeseen ja kolmannen valitusperusteen ensimmäiseen osaan annetun vastauksen vuoksi toista valitusperustetta ei tarvitse tutkia.

39 Vaikka valitusperuste olisi hyväksyttävä, unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin, kuten kyseisestä vastauksesta ilmenee, jättänyt noudattamatta asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettua 24 kuukauden aikaa ja on näin ollen tehnyt väistämättä virheen, joka koskee päivää, jota on pidettävä kyseisen ajan laskemisen viiteajankohtana, joten sillä, onko unionin yleinen tuomioistuin käsitellyt kyseistä päivää koskevaa kysymystä valituksenalaisen tuomion perusteluissa, ei ole merkitystä.

40 Toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Kolmannen valitusperusteen toinen osa, joka koskee sen, mitä edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio 19.6.2003 annetussa tuomiossa on todettu, virheellistä soveltamista käsiteltävässä asiassa

Asianosaisten lausumat

41 Kolmannen valitusperusteensa toisessa osassa Espanjan kuningaskunta arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt valituksenalaisen tuomion 122 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se on soveltanut virheellisesti käsiteltävänään olleessa asiassa edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio 19.6.2003 annetussa tuomiossa noudatettua päättelyä päätyäkseen siihen, että riidanalainen rahoitusoikaisu saattoi kohdistua kaikkiin menoihin, joiden osalta loppuosa oli maksettu asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa säädetyssä 24 kuukauden ajassa, siitä riippumatta, oliko ennakkomaksut maksettu ennen kyseistä aikaa.

42 Espanjan kuningaskunta väittää, että kyseinen yhteisöjen tuomioistuimen päättely koski banaanien markkinointitukea ja että kyseistä päättelyä ei voida soveltaa oliiviöljyn tuotantotukeen, koska banaanien markkinointituki ja oliiviöljyn tuotantotuki poikkeavat olennaisesti toisistaan. Kyseinen jäsenvaltio väittää, että tämä päättely perustuu ajatukseen siitä, että banaanialan tukeen liittyvän menon osalta ennakkona maksetut määrät ovat ainoastaan väliaikaisia suorituksia, jotka edellyttävät vakuuden asettamista, joten niillä ei ole merkitystä määritettäessä päivää, jona kyseinen maksu on suoritettu, 24 kuukauden ajan soveltamista varten, kun taas tilanne on toinen oliiviöljyalalla, koska oliiviöljyalalla ennakkomaksut ovat pelkkiä ennakkoja, joiden maksaminen ei edellytä vakuuden asettamista.

43 Komissio kiistää nämä Espanjan kuningaskunnan perustelut ja katsoo, että myös kolmannen valitusperusteen toinen osa on hylättävä. Se täsmentää, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole mitenkään todennut valituksenalaisessa tuomiossa, että banaaniala ja oliiviöljyala olisivat täysin rinnastettavissa toisiinsa, vaan se on ainoastaan korostanut sitä, että edellä mainitun asiassa Espanja vastaan komissio 19.6.2003 annetun tuomion mukaisesti 24 kuukauden ajan soveltamisen kannalta ratkaisevan päivän on oltava se, jona tasaustuen lopullinen määrä vahvistetaan ja loppuosa maksetaan. Lisäksi komissio toteaa, että sitä, että loppuosan maksaminen riippuu ainoastaan tuen yksikkömäärän vahvistamisesta, on vaikea hyväksyä, kun sovellettavassa lainsäädännössä, erityisesti asetuksen N:o 2366/98 16 artiklassa, säädetään nimenomaisesti, että loppuosa on maksettava heti, kun kaikki tätä tarkoitusta varten säädetyt tarkastukset on suoritettu, jollei näiden tarkastusten tuloksista muuta johdu, kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 123 kohdassa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

44 Nyt tarkasteltava valitusperuste koskee sitä, onko unionin yleinen tuomioistuin tehnyt valituksenalaisen tuomion 122 ja 123 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se on pitänyt asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettuna menojen toteuttamisen ajankohtana loppuosan maksamisen ajankohtaa ennakkomaksun maksamisen ajankohdan sijasta.

45 On muistutettava, että edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio 19.6.2003 annetun tuomion 41–43 kohdassa on todettu, että sen, onko meno toteutettu asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetussa 24 kuukauden ajassa, arvioinnin kannalta ratkaiseva päivä on se, jona tasaustuen lopullinen määrä vahvistetaan ja asianomainen jäsenvaltio maksaa loppuosan.

46 Samoin kuin mainitussa tuomiossa kyseessä olleesta banaanialan tukiohjelmasta, myös asetuksen N:o 2261/84 12 artiklasta, luettuna yhdessä asetuksen N:o 2366/98 16 artiklan kanssa, ilmenee, että myös oliiviöljyn tuottajat saavat ennakkomaksun haetun tuen määrästä kunkin maatalousvuoden alussa. Banaanialaa koskevasta sääntelystä poiketen kyseisten tuottajien ei kuitenkaan tarvitse asettaa vakuutta, joka koskisi mahdollista palautusvelvollisuutta tilanteessa, jossa tuen lopullinen määrä on pienempi kuin maksettu ennakkomaksu. Kyseisten säännösten mukaan, ja kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 123 kohdassa, asianomainen jäsenvaltio kuitenkin maksaa tuottajille tuen loppuosan vasta sen jälkeen, kun se on suorittanut kaikki tätä tarkoitusta varten säädetyt tarkastukset, jollei näiden tarkastusten tuloksista muuta johdu. Maksettavan tuen lopullinen määrä ei näin ollen ole tiedossa ennen kyseisen loppuosan maksamista.

47 Tässä tilanteessa unionin yleistä tuomioistuinta ei voida arvostella siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 122 ja 123 kohdassa soveltanut sitä, mitä edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio 19.6.2003 annetussa tuomiossa on todettu, ja katsonut, että päivä, jona meno on toteutettu asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla, määräytyy loppuosan maksamisen perusteella. Asianomaisen jäsenvaltion velvollisuus ja tuottajan vastaava saatava nimittäin

vahvistetaan lopullisesti kyseisenä päivänä. Tässä yhteydessä on todettava, että se, että ennakkomaksun maksaminen haetun tuen määrästä ei edellytä vakuuden asettamista, ei vaikuta mitenkään kyseisen maksun väliaikaiseen luonteeseen.

48 Kolmannen valitusperusteen toinen osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

49 Kaiken edellä esitetyn perusteella valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä on sillä perusteella, että kirjettä AGR 16844 on pidetty asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tiedonantona, katsottu, että kyseisen kirjeen tiedoksiantopäivä on asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa säädetyn 24 kuukauden ajan laskemisen viiteajankohta, sellaista rahoitusoikaisua varten, joka on tehty riidanalaisessa päätöksessä oliiviöljyalalla sen vuoksi, että Espanjan viranomaiset eivät olleet valvoneet puristamoissa suoritettujen tarkastusten jälkeisiä OÖV:n ehdotuksia riittävästi.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa

50 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä määrätään, että kun unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu kumotaan, unionin tuomioistuin voi ratkaista asian itse, jos asia on ratkaisukelpoinen. On todettava, että tilanne on tässä tapauksessa tällainen.

51 Espanjan kuningaskunnan unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämä vaatimus, joka koskee riidanalaisen päätöksen osittaista kumoamista ja joka perustuu rahoitusoikaisun, jota sovelletaan Espanjan kuningaskunnan oliiviöljyalan menoihin, osalta asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa säädetyn 24 kuukauden ajan noudattamatta jättämiseen, on hyväksyttävä, kun otetaan huomioon edellä tämän tuomion 26–34 kohdassa esitetyt seikat.

52 Kyseisistä kohdista ilmenee erityisesti, että asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa tiedonannossa on ensinnäkin yksilöitävä riittävän täsmällisesti kaikki puutteet, joista asianomaista jäsenvaltiota arvostellaan ja joihin tehty rahoitusoikaisu on loppujen lopuksi perustettu.

53 Kun käsiteltävässä asiassa otetaan huomioon Espanjan kuningaskunnan unionin yleisessä tuomioistuimessa erityisesti esittämät väitteet, on tarkastettava, yksilöikö komissio kyseisen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tiedonannossaan eli kirjeessä AGR 16844 riittävällä tavalla tutkimuksen tulokset ja näin ollen puutteet, joihin rahoitusoikaisu, jota sovelletaan oliiviöljyalalla toteutettuihin menoihin tutkimuksen HO/2002/01/ES kohteena olevina markkinointivuosina 1998/1999 ja 1999/2000, loppujen lopuksi perustettiin.

54 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa, asianosaisten kesken on riidatonta, että komissio on perustanut kyseisen rahoitusoikaisun muun muassa ”OÖV:n puristamoissa suorittamien tarkastusten riittämättömään seurantaan”.

55 Väitteestä, jonka mukaan Espanjan viranomaiset eivät seuranneet OÖV:n ehdotuksia riittävästi, unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 65 kohdassa, että – kuten komissio toteaa – kyseistä väitettä ei ole nimenomaisesti mainittu kirjeessä AGR 16844, jossa ainoastaan viitataan siihen, että tarkastusvaltuuskunta oli pitänyt kyseisen viraston suorittamaa työtä yleisesti ottaen riittävänä.

56 Tästä seuraa, että kyseinen kirje ei voi olla asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tiedonanto, koska siinä ei ole yksilöity riittävän täsmällisesti puutetta, joka koskee tässä tapauksessa sitä, että Espanjan viranomaiset eivät seuranneet puristamoissa suoritettujen tarkastusten jälkeisiä OÖV:n ehdotuksia riittävästi, ja johon riidanalainen päätös on loppujen lopuksi perustettu.

57 Lisäksi on todettava, että 24.11.2004 päivätyssä komission kutsukirjeessä, joka koski 21.12.2004 pidettävää kahdenvälistä kokousta, mainitaan kyseinen puute nimenomaisesti ensimmäisen kerran. Kirje on näin ollen komission ensimmäinen tiedonanto, joka on tässä tapauksessa kyseisen säännöksen vaatimusten mukainen.

58 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennen alakohdan ja asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennen alakohdan mukaan kyseisissä säännöksissä säädetty 24 kuukauden aika on laskettava kyseisen kirjeen tiedoksiantopäivästä.

59 Kaiken edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle menot, jotka Espanjan kuningaskunta on toteuttanut oliiviöljyalalla ennen 24.11.2004 päivätyn komission kutsukirjeen, joka koski 21.12.2004 pidettävää kahdenvälistä kokousta, tiedoksiantoa edeltänyttä 24 kuukauden ajanjaksoa ja joihin kohdistuu oikaisu, jota on sovellettu sen vuoksi, että Espanjan viranomaiset eivät seuranneet puristamoissa suoritettujen tarkastusten jälkeisiä OÖV:n ehdotuksia riittävästi.

Oikeudenkäyntikulut

60 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteeton tai jos valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista.

61 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 69 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään kuitenkin, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos siihen on muutoin erityisiä syitä, unionin tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan.

62 Koska osa valituksen yhteydessä ja ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen yhteydessä esitetyistä vaatimuksista on ratkaistu Espanjan kuningaskunnan ja osa komission hyväksi, on päätettävä, että ne vastaavat omista, sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tämän valituksen yhteydessä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-113/08, Espanja vastaan komissio, 12.11.2010 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin siinä on sillä perusteella, että 11.7.2002 päivättyä komission kirjettä AGR 16844 on pidetty neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1663/95, sellaisena kuin se on muutettuna 22.10.1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2245/1999, 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tiedonantona, katsottu, että kyseisen kirjeen tiedoksiantopäivä on yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.4.1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70, sellaisena kuin se on muutettuna 22.5.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1287/95, 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennessä**

alakohdassa säädetyn 24 kuukauden ajan laskemisen viiteajankohta sellaista rahoitusoikaisua varten, joka on tehty Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 20.12.2007 tehdyssä komission päätöksessä 2008/68/EY oliiviöljyalalla sen vuoksi, että Espanjan viranomaiset eivät olleet seuranneet puristamoissa suoritettujen tarkastusten jälkeisiä oliiviöljyviraston ehdotuksia riittävästi.

2) **Päätös 2008/68 kumotaan siltä osin kuin siinä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle menot, jotka Espanjan kuningaskunta on toteuttanut oliiviöljyalalla ennen 24.11.2004 päivätyn komission kutsukirjeen, joka koski 21.12.2004 pidettävää kahdenvälistä kokousta, tiedoksiantoa edeltänyttä 24 kuukauden ajanjaksoa ja joihin kohdistuu oikaisu, jota on sovellettu sen vuoksi, että Espanjan viranomaiset eivät seuranneet puristamoissa suoritettujen tarkastusten jälkeisiä oliiviöljyviraston ehdotuksia riittävästi.**

3) **Espanjan kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista, sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tämän valituksen yhteydessä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset